

BLEKET Ewa Evers vill ha dialog med publiken

Konstnären Ewa Evers ställer just nu ut på galleri Södra Hamnen 31 i Skärhamn. Temat för hennes bilder är minnen och erfarenheter från

barndomen. "Jag har precis gått in i den tredje åldern" säger hon.

Ewa Evers tänker mycket på vilken lokal hon ska hänga sina tavlor i när hon målar. En mindre lokal - som galleri Södra Hamnen 31 i Skärhamn - kräver mindre tavlor.

FOTO: TONY BALOGH

Evers vill samtala om livet

KULTURPROFILEN När konstnären Ewa Evers målar har hon ett ständigt pågående samtal med sina tavlor. Den dialogen fortsätter hon gärna med dem som kommer för att se hennes tavlor. "Men jag vet inte om det är fråga om terapi", säger hon.

1 Hur såg din uppväxt ut?

- Jag är uppvuxen på Lidingö samt Stavnäs i Stockholms skärgård. Mina föräldrar arbetade som grafiska formgivare och träffades på Konsthögskolan 1942. De arbetade med teckning och grafik och var egna företagare. Jag är uppvuxen med det estetiska runt omkring mig.

2 Var det givet att du skulle jobba med något kreativt?

- Jag har aldrig haft någon annan inriktning. Jag slutade skolan när jag var 16 år. Jag var uttråkad och ville arbeta med formgiv-

ning och det jag tyckte var viktigt. Då började jag jobba som dekoratör. Jag gick senare på målarskola, sedan konsthögskolan och så HDK i Göteborg. Direkt efter det började jag arbeta inom teatern som scenograf och kostymör.

3 Du var trött på skolan men gick ändå en utbildning?

- Det är en väldigt stor skillnad att gå på målarskola och läroverket. Jag har alltid längtat efter att få jobba med händerna och vara praktisk. Jag kom in på konsthögskolan och HDK samtidigt och valde nog Göteborg för att jag behövde bli vuxen och

komma hemifrån. Jag var 19 år då. Jag behövde bli självständig och göra mig fri. Det var en frigörelseprocess. Senare fick jag familj och barn. För mer än 20 år sedan flyttade vi ut hit till Tjörn. Jag ville jobba med mitt eget och söka mina egna bilder. Det startade jag 1988-89.

4 Varför just Bleket på Tjörn?

- Vi hade fyra barn och två lägenheter i Göteborg. Den ena var arbetslägenhet med ateljé och författarverkstad, den andra bodde vi i. Det började bli trångt och besvärligt. Då letade vi efter ett hus där vi kunde ha allt samlat. I Göteborg var det alldeles för dyrt med våra inkomster men då hittade vi ett hus här och där fick alla plats. Det är mycket bättre att bo här ute än i stan.

5 Varför?

- Därför att det är mycket snällare här. Här finns vänlighet och mjukhet. Man behöver inte

vara rädd. Man behöver aldrig låsa dörren. Man känner sig trygg. Man kan hämta kraft från naturen runt omkring. Man har sommarställe och vinterboende på ett ställe och behöver aldrig fundera på att bege sig iväg. Det går inte att ha det bättre. Det är fantastiskt att vara kvar på en plats som många lämnar efter sommaren. Man går en promenad ned till stranden med frukosten i ryggsäcken och hälsar den nya dagen välkommen.

6 Låter nästan som en religiös upplevelse?

- Ha, ha, men att känna naturen, ljuset och temperaturen är fantastiskt!

7 Har din konst förändrats sedan du/ni flyttade hit?

- Konsten förändras hela tiden men jag tror det har att göra med att livet förändras. Meningen med konst är just reflektion. Man blir inte konstnär för att tjäna pengar

utan för att kunna vara nära livet. Det är själva drivkraften. Men jag har precis gått in i den "tredje" åldern. Då behöver man "knyta" ihop det i och med att man bland annat förlorat sina föräldrar. Då ska man gå igenom deras hem, alla fotoalbum och man sitter där med sina syskon. Det är väldigt mycket som ska bearbetas. Jag försöker skildra livet så komplext som det är, att det i livet finns både det vackra och det sorgliga. Livsglädje och ångest samtidigt.

8 Får människor tolka dina bilder som de vill?

- Jag har ett väldigt stort behov av att kommunicera men det finns inget som är "rätt". Jag önskar bara att min känsla av livet väcker något hos betraktaren. Att inte få en reaktion känns väldigt stumt. Det är som om man förlorat förmågan att tala. Om någon ser en av mina bilder och berättar för mig om den, så har det hänt

något mellan mig och den personen och det är ju alldeles fantastiskt. Oftast blir det intressanta samtal om livet.

9 Målar du, så att säga, av dig?

- Jag får en känsla när jag ser en bild som väcker något i mig själv. Då jobbar jag vidare på den känslan och får ett svar från bilden. Jag har en dialog med mig själv när jag arbetar. Att vara kreativ och ha den dialogen är som att ha en förälskelsekänsla. När jag är färdig är det dags att visa upp den för någon annan. Då fortsätter dialogen.

10 Går du i terapi hos dig själv?

- Ha ha, jag skulle bli vansinnig! Men man sätter i gång någonting. Jag vet inte om det är fråga om terapi. Leva, kanske man skulle kunna kalla det för.

TONY BALOGH

0303-72 82 16

tony.balogh@sttidningen.se

FAKTA

Ewa Evers

Född: Den 18 december 1949 i Stockholm. Uppväxt på Lidingö och Stavnäs.

Bor: I hus i Bleket på Tjörn.

Familj: Maken och dramatiker Carl Otto Evers samt barnen Caspar, Love, Isabel och Fredrik.

Arbetar: Kan titulera sig bildkonstnär och grafisk formgivare. Har

tidigare arbetat som scenograf och kostymör på teatrar i Göteborg.

AKTUELL: Hade i lördags den 22 oktober vernissage på galleri Södra Hamnen 31 i Skärhamn. Hon är en av tio konstnärer i "En modell - tio konstnärer" som ställer ut på Kajutan i Henån den 12 november. Håller i höst olika kurser i bland annat glas-målning.

Det genomgående temat i Ewa Evers bilder just nu är minnen och erfarenheter från livet och barndomen.

"Simsalabim"

"Barndomsland"